

Протокол

№ 21796

гр. София, 29.10.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 29.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **4566** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 15:10 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ - „Стронг Партнърс-М“ ЕООД - редовно уведомен, явява се лично управителя П. и се представлява от адв. С., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ - Комисия за защита на личните данни - редовно уведомен, представлява се от юрк. И., с пълномощно по делото.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА - И. И. В. - редовно уведомена, не се явява и не се представлява.

СГП редовно уведомена, не изпраща представител.

АДВ. С.: Да се даде ход на делото.

ЮРК. И.: Възразявам да се даде ход на делото. Подробни писмени съображения за недопустимост и просрочност на жалбата съм представила със становище от 23.07.2024 г., поради това че съобщението е връчено редовно на дружеството на адрес, който е регистриран в търговския регистър и АПК не изисква лично връчване достатъчно е, ако се намери лице, което да е съгласно да получи съобщението, то да бъде връчено на това лице. Моля така подадената жалба да бъде отхвърлена като недопустима, а производството да се прекрати.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото. По отношение на направеното възражение съдът намира, че същите в съдебно заседание следва да бъдат проверени, обсъдени и да се даде възможност на жалбоподателя да изрази становище.

С оглед горното, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА жалба на „Стронг Партнърс-М“ ЕООД срещу Решение № ППН-01-404/2022 от 11.05.2023 г.

ДОКЛАДВА постъпилата административна преписка.

ДОКЛАДВА становище от 26.07.2024 г. на Комисията за защита на личните данни.

ДОКЛАДВА писмо от 23.07.2024 г. на председателя на КЗЛД, с което се представят два броя известия за доставки от 11.04.2024 г. и 19.06.2023 г.

АДВ. С.: Моля да се приемат представените писмени доказателства.

ЮРК. И.: Моля да се приемат представените писмени доказателства.

СЪДЪТ по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА представените документи с молбата от 27.06.2024 г. на КЗЛД.

ПРИЕМА представените обратни разписки от 11.04.2024 г. и 19.06.2023 в оригинал представени с молба от 23.07.2024 г. на председателя на КЗЛД.

АДВ. С.: С оглед представянето на оригинала на известието, което е на лице без представителна власт, представено на съда в предходното съдебно заседание, моля да ми допуснете един свидетел, който водим, а именно охраната разписала се на известието, който да установи дали има представителна власт да приема кореспонденция. Оспорвам това, че е връчено на „Стронг Партнърс-М“ ЕООД. Подписът не го оспорвам. Не оспорвам, че той изпълнява длъжността охрана при друг работодател, но не при жалбоподателя. Той не е служител на дружеството.

СЪДЪТ намира, че в настоящия случай не се оспорва авторството на подписа върху известието за доставка от 23.07.2023 г. Не се оспорва обстоятелството, че същият заема длъжността охрана, но се оспорва, че това лице е служител работник към „Стронг Партнърс-М“ ЕООД. Относитими са възраженията на ответника, че не е необходимо упълномощаване на съответното лице за получаването на съответни книжа, но в случая по същността си се оспорва, че съответното лице не е служител към дружеството, поради което е допустимо такова оспорване и следва да бъде допуснато от съда. Съдът намира, че е основателно искането за допускане на свидетел.

С оглед на горното, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА до разпит един свидетел при режим на довеждане от страна на жалбоподателя.

АДВ. С.: Водим свидетеля и моля да бъде разпитан.

СЪДЪТ пристъпва към разпит на доведения свидетел.

СНЕМА самоличността на свидетеля

Н. Р. Р. - 84 годишен, българин, български гражданин, неосъждан, без дела и родство със страните.

ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност, която носи по реда на чл. 290, ал. 1 от НК.

ОБЕЩА да говори истината.

На въпроси на съда свидетелят отговори:

Работя като портиер на сградата на площад С. № 11. Работя от почти 20 години като портиер. Основните ми задължения са да следя дали влизат злонамерени хора. Също така приемам входящата поща и същевременно, ако ми оставят служителите нещо даваме същите неща на човека, който ще дойде да ги вземе.

Сградата, в която е работя е много голяма. Сградата е със 7 етажа с по 16 стаи на етаж. Има различни офиси на различни фирми.

Процесът по получаване на кореспонденция е следния: Идва куриерът пощенски или други куриери, предоставят ми пощата и ние я разпределяме. Имаме 6 рафта, на които има табелки с имената на фирмите. Ние разпределяме пощата и когато хората идват на работа си поглеждат рафта и си взимат пощата. Такава е практиката при нас. Между отделните табелки няма прегради.

Моят работодател е фирма към синдиката на учителите – фирма „Елит 90“. „Стронг Партньрс-М“ ЕООД не е мой работодател. Те имат един сериозен офис на третия етаж. Знаем я. Нямаме ангажименти към тях да получаваме тяхната входяща кореспонденция и след това да им я даваме. Нашата задача е да поставяме входящата кореспонденция на рафтовете с табелките на фирмите и те идвайки на работа си взимат пощата. Ние не я разпределяме.

На някои пощи и известия се подписваме, приемаме я, но пак я оставяме на рафтовете. Не разнасяме пощата по етажите, защото трябва да оставим поста без човек.

На въпроси на адв. С. свидетелят отговори:

На 19.06.2023 г. лично аз не съм представял писмо. Оставям ги на определените рафтовете и идва да ги вземе г-жа П. или нейната подчинена. „Стронг Партньрс-М“ ЕООД не ми е давала права да получавам тяхната поща. Ние сме четирима човека. С тези заплати, които имаме не могат да се наемат хора, които да бъдат на по-добро ниво. Тримата колеги даже още не познават и не знаят фирмите кои са и много често оставят пощата при мен когато съм на смяна аз да я разпределя.

За тези 20 години, в които работя, никога не съм бил на договор при „Стронг Партньрс-М“ ЕООД. Аз си имам договор към фирма „Елит 90“. Дори и тяхната кореспонденция не предаваме. Идва си управителят на сградата и той си преглежда пощата.

Просто тази кореспонденция трябва да се прибере и да се разпредели. Част от задълженията ни е да приемаме входящата кореспонденция и да я разпределяме. Няма практика, с която да отказвам приемане на доставки или да препращам куриера към съответния офис на дружеството. Препращаме куриера само когато са съдебни призовки или документи от адвокатски дружества. Всички други ги приемаме и ги оставяме на рафтовете. Това се отнася за всички офиси, включително за „Стронг Партньрс-М“ ЕООД. В сградата са около 90-100 офиса. Няма много кореспонденция. Ние съхраняваме, доколкото можем и колкото да не се объркват колегите.

Съдът предяви на свидетеля известие за доставка от 19.06.2023 г. приложено към

молбата от 23.07.2024 г.

СВИДЕТЕЛЯТ: Да, това е моят подпис.

АДВ. С.: Нямам повече въпроси.

Юрк. И.: Нямам въпроси.

След приключване на разпита съдът освободи свидетелят.

ЮРК. И.: Във връзка със заявеното от свидетеля, че е практика да приема входяща поща и да я разпределя по рафтовете, моля съдът да задължи другата страна да представят договора за охрана на дружеството, тъй като в него е напълно възможно те да са уредили тези взаимоотношения по приемане на входяща кореспонденция.

АДВ. С.: Не съществува такъв договор за охрана.

Съдът намира, че г-н Р., подписал известието за доставка, с която е съобщен оспореният акт, работи на адрес [населено място], площад С. № 11, съвпадащ с адреса, посочен от дружеството пред органа и с адреса на управление, вписан в търговския регистър. Същият е служител на фирма „Елит 90“ и не се намира в трудови отношения с жалбоподателя „Стронг Партньрс-М“ ЕООД. Същият работи като охрана на партера на сграда, в която се намират множество офиси, сред които е този на жалбоподателя „Стронг Партньрс-М“ ЕООД. Част от служебните задължения на г-н Р. са били да приема пощата, адресирана до офисите в сградата. След приемане на пощата от охраната, същата била поставяна на рафтове, където са обособени места на съответните фирми, имащи офиси в сградата, като съответните служители са взимали оттам пощата, която е адресирана до тях. В тази връзка е важно да се отбележи, че свидетелят изрично посочва, че няма практика да се отказва приемане на пратки или куриерите, респ. пощенските служители да се насочват към офисите в сградата. Единственото изключение е свързано с поща, изпратена от съдебните органи, съдебни изпълнители или адвокати.

Съгласно чл. 50, ал. 3 ГПК връчването на търговски или юридически лица става в канцеларията и може да се извърши на всеки служител и работник, който е съгласен да ги приеме. При удостоверяване на връчването се посочват имената и длъжността на получателя.

Разпоредбата на чл. 46, ал. 2 ГПК указва, че друго лице може да е служител или работник на адресата.

В настоящия случай удостоверяването на връчването е правилно извършено, тъй като е положен подпис и са посочени имената и длъжността на получателя. В случая не е необходимо изрично упълномощаване по чл. 50, ал. 3 ГПК за приемане на пратките каквато е и трайната практика на ВКС и на ВАС.

Вярно, че г-н Р. не е служител на жалбоподателя, но същият изпълнявал задължения по получаване на поща на всички дружества, намиращи се в охраняваната от него сграда, сред които е жалбоподателя „Стронг Партньрс-М“ ЕООД. Това означава, че е налице създадена организация за получаване на пратки, т. е. г-н Р. макар и без трудов договор с жалбоподателя, е извършвал действия по получаване на пощата, предназначена за „Стронг Партньрс-М“ ЕООД. Процесната пощенска пратка за съобщаване на оспорения акт не е сред изключенията (от адвокати или съдебни органи), за които г-н Р. няма задължение за получаване на поща. Същият се е

намирал на адреса и служебно е изпълнявал служебно е изпълнявал задълженията за приемане на пощата. В тази връзка е ирелевантно дали се е намирал в трудовоправни отношения с дружеството жалбоподател, доколкото е съществувала организация по приемане на пратките за сметка на дружеството жалбоподател.

Ето защо, съдът приема, че оспореният акт е надлежно връчен съобщението на 19.06.2023 г., при което с оглед датата на подаване на жалбата, то последната е извън преклузивния 14 – дневен срок. В тази връзка жалбата е просрочена и като такава следва да се остави без разглеждане, а производството да се прекрати.

С оглед на горното, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на „Стронг Партньрс-М“ ЕООД срещу Решение № ППН-01-404/2022 от 11.05.2023 г. на КЗЛД.

ПРЕКРАТЯВА производството по административно дело № 4566/2024 г. по описа на АССГ.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с чатна жалба пред ВАС, в 7-дневен срок от днес за жалбоподателя и ответника и в 7-дневен срок от получаване на съобщението за заинтересованата страна.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15:37 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: